

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 748/2022
13.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марине Стефановић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лазаревцу К бр.392/15 од 18.04.2022. године и К бр.392/15-Кв бр.160/22 од 16.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 13. јула 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марине Стефановић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лазаревцу К бр.392/15 од 18.04.2022. године и К бр.392/15-Кв бр.160/22 од 16.05.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лазаревцу К бр.392/15 од 18.04.2022. године окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка у предмету К бр.392/15 у укупном износу од 186.180,00 динара, а на име одбране окривљеног, те одређено да се ови трошкови имају исплатити у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Ставом два истог решења, одређено је да трошкови накнаде за приступ браниоца окривљеног – адвоката Марине Стефановић у предмету К.бр.392/15 на главне претресе од 09.09.2021. године и 03.11.2021. године, падају на терет окривљеног АА, без обзира на исход кривичног поступка.

Ставом три, окривљени је обавезан да на име скривљених трошкова кривичног поступка суду плати сразмерни део паушала у износу од 1.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка решења.

Ставом четири истог решења, наложено је рачуноводству суда да по правноснажности решења, у року од 60 дана, изврши исплату досуђених трошкова браниоцу окривљеног АА – адвокату Марини Стефановић, на текући рачун који се води код Комерцијалне банке.

Решењем Основног суда у Лазаревцу К бр.392/15 - Кв бр.160/22 од 16.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Марине Стефановић, изјављена против решења Основног суда у Лазаревцу К бр.392/15 од 18.04.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марина Стефановић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Лазаревцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је суд нижестепеним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 263. и члана 265. став 1. ЗКП, те члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, јер је погрешно закључио да је окривљени скривио трошкове поступка, обзиром да је у својој пресуди К бр.392/15 донео одлуку да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, па према ставу браниоца није могао накнадним решењем, односно побијаним решењима донети одлуку која је у директној колизији са пресудом и одредити да део трошкова ипак сноси окривљени. Стога је суд одбијајући да накнади трошкове поступка за неодржане главне претресе, у ситуацији када није донето посебно решење да је окривљени АА скривио те трошкове, побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Истоветне наводе бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, па како су ови жалбени наводи оцењени неоснованим, о чему је Основни суд у Лазаревцу у својој одлуци К бр.392/15-Кв 160/22 на другој страни став

четврти изнео јасне и аргументоване разлоге, које и овај суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге и упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Неосновани су и наводи захтева којима се истиче да је суд погрешно закључио да су у питању тзв. скривљени трошкови окривљеног.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП опредељени су трошкови кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда, уколико је окривљени, поред осталог, ослобођен од оптужбе.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени сносити трошкове одлагања главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

У конкретном случају, одлука о томе да трошкови падају на терет буџетских средстава суда донета је само у односу на оне трошкове на које окривљени има право (члан 265. став 1. ЗКП), обзиром да је ослобођен од оптужбе (пресудом Основног суда у Лазаревцу К бр.392/15), док је посебним решењем, односно побијаним решењима у ставу II, донета одлука о скривљеним трошковима, на које окривљени нема право, о чему је другостепени суд дао довољне разлоге, како је напред наведено.

Наиме, на главни претрес, заказан за 09.09.2021. године окривљени АА није приступио, те је овај главни претрес одложен за 03.11.2021. године. Окривљени није приступио ни на главни претрес заказан за 03.11.2021. године, нити је на овај главни претрес приступио његов бранилац - адвокат Бојан Тадић.

Имајући у виду наведено, то је у потпуности правилан закључак нижестепених судова да окривљеном не припада право на награду за одложене главне претресе дана 09.09.2021. и 03.11.2021. године, без обзира на исход поступка, јер на ове главне претресе није приступио, а суду није оправдао изостанак, и тај начин је изазвао стварање непотребних трошкова у кривичном поступку који се против њега води.

И по налажењу Врховног касационог суда окривљени сам сноси трошкове кривичног поступка, уколико је главни претрес одложен његовом кривицом (тзв. скривљени трошкови), па нижестепена решења нису донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић